

MANIFEST DE LA XARXA LOCAL PER LA GENT GRAN DE TARRAGONA

Avui, dia 30 de setembre, celebrem el Dia Internacional de les Persones Grans. Des de 1990 l'Organització de les Nacions Unides (ONU) va designar el dia 1 d'octubre per a retre homenatge i donar visibilitat internacional a les persones grans, a més de posar en relleu els reptes socials i polítics d'una societat caracteritzada en les últimes dècades per la seva creixent diversitat i longevitat.

La Xarxa Local per a la Gent Gran (XLGG) vol posar de manifest la necessitat de visibilitzar els drets de la gent gran. Hem de destacar que tot i que aquest és un col·lectiu molt nombrós, la majoria de vegades la seva veu es troba silenciada.

Els professionals que treballem de manera diària amb les persones grans volem que les mateixes puguin tenir la seva pròpia veu per a que s'escoltin i que es garanteixin els drets, les necessitats i l'autonomia de la gent gran.

La crisi sanitària, econòmica i social ha posat en evidència la situació en que es troben algunes de les nostres persones grans, generalment relegades a una condició d'invisibilitat, de carències i/o mancances d'atenció. No ens deixem enganyar per qui digui que les pensions i les cures a les persones grans són una despesa insostenible i una càrrega per la societat. Tots els governs tenen la capacitat de decidir com distribueixen els seus pressupostos i a quins conceptes destinen els seus impostos. Les persones grans tenen dret més que mai a rebre el rescabament de la seva feina i la seva aportació a la societat.

És necessari que tots i totes ens comprometem en un canvi, per tal que la societat permeti i faciliti el pas endavant dels nostres grans, que la seva experiència i anys viscuts sigui un valor i no un factor de devaluació. i que la dignitat en la vivència de la darrera etapa de la vida sigui inherent a la mateixa i no s'hagi de reivindicar.

Urgeix transformar la mirada que hi ha sobre la vellesa i la gent gran per tal de fer front al edatisme que predomina en totes les capes de la societat, unes actituds discriminatòries que tenen conseqüències psíquiques i físiques per a la gent gran.

En la societat actual es valora la joventut i la immediatesa, i de vegades oblidem que tots i totes, si la sort ens acompanya, arribarem a ser grans. Existeixen models identificatius positius en les diverses etapes de la vida humana (per a la infantesa, per a la joventut, per a la mitjana edat), però no així per a la vellesa. És necessari disposar també de models positius, construïts des del reconeixement de la importància i de la dignitat d'aquesta etapa de la vida.

L'envelliment no ha de ser una renúncia, ha de poder-se integrar amb dignitat dins del projecte de vida de cada persona, amb les particularitats que comporta aquesta etapa vital i disposant dels elements necessaris per a mantenir la integració en la comunitat de les persones grans, amb una presència activa en la mateixa, per tal que siguin elles qui tinguin el control de la seva pròpia vida, d'acord a les seves necessitats i preferències.

Recordem que tots i totes tenim persones grans al nostre costat, i nosaltres en algun moment ho serem. Per tant, .. com ens agradaria que ens tractessin? Quina societat ens agradaria trobar?

Col·laboren:

Salut/Institut Català de la Salut/
Gerència Territorial Camp de Tarragona

Des de 1987 en bona companyia

